

Uit de grond van ons hart

Van dezelfde auteurs,
uitgegeven bij dezelfde uitgeverij:

PAUS BENEDICTUS XVI (KARDINAAL JOSEPH RATZINGER)

Benedictus XVI, *Adembaling van de ziel, oase van vrede. Catechesen over het gebed*, 's-Hertogenbosch: Betsaida 2014. ISBN 978-90-820606-8-3.

Benedictus XVI, *Getuige en leraar van het geloof. Catechesen over de apostel Paulus*, 's-Hertogenbosch: Betsaida 2013. ISBN 978-90-820606-3-8.

KARDINAAL ROBERT SARAH, IN GESPREK MET NICOLAS DIAT

Kardinaal Robert Sarah, Nicolas Diat, *God of niets. Gesprek over het geloof met Nicolas Diat*, 's-Hertogenbosch/Amsterdam: Betsaida/De Boog 2016, ²2017, ³2018. ISBN 978-94-91991-36-3.

Kardinaal Robert Sarah, Nicolas Diat, *De kracht van de stilte. Tegen de dictatuur van het lawaai*, 's-Hertogenbosch/Amsterdam: Betsaida/De Boog, 2017, ²2018. ISBN 978-94-91991-55-4.

Kardinaal Robert Sarah, Nicolas Diat, *Het wordt avond, de dag loopt reeds ten einde*, 's-Hertogenbosch/Amsterdam: Betsaida/De Boog, 2019. ISBN 978-94-91991-82-0.

KARDINAAL ROBERT SARAH
BENEDICTUS XVI - JOSEPH RATZINGER

Uit de grond van ons hart

Met medewerking van Nicolas Diat

uitgeverij
Betsaida De Boog

Inhoud

Voorwoord <i>Nicolas Diat</i>	11
Waarvoor bent u bang? <i>Inleiding door beide auteurs</i>	15
Het katholieke priesterschap <i>Benedictus XVI</i>	21
Beminnen tot het einde toe; Een kerkelijke en pastorale visie op het priestercelebaat <i>kardinaal Robert Sarah</i>	49
In de schaduw van het kruis <i>Slotwoord van beide auteurs</i>	107

Waarvoor bent u bang?

Inleiding door beide auteurs

In een beroemde brief die gericht is aan de donatistische bisschop¹ Maximinus kondigt de H. Augustinus aan dat hij van plan is hun briefwisseling uit te geven. Hij vraagt: ‘Wat kan ik beter doen dan onze brieven aan de gelovigen voor te lezen opdat zij daardoor onderricht zouden worden?’² Wij hebben besloten het voorbeeld van de bisschop van Hippo na te volgen.

Toen er de laatste maanden in de wereld ophef was door een vreemde mediasynode die voorafging aan de echte synode, zijn wij samengekomen. Wij hebben onze gedachten en onze zorgen met elkaar besproken. Wij hebben in stilte gemediteerd en gebeden. Onze ontmoetingen brachten ons telkens kracht en vrede. Onze overwegingen, die ons langs verschillende wegen voerden, brachten ons ertoe elkaar brieven te schrijven. Onze gelijkaardige zorgen en de overeenkomst van onze conclusies hebben ons doen besluiten om de vruchten van onze arbeid en onze spirituele vriendschap aan alle gelovigen ter beschikking te stellen, naar het voorbeeld van de H. Augustinus.

Wij kunnen inderdaad verklaren, zoals hij: *‘Silere non possum!’* Ik kan niet zwijgen! Ik weet inderdaad hoe schadelijk zwijgen zou zijn voor mij. Want ik wil geen genoeg scheppen in de eerbewijzen van de Kerk, maar ik bedenk dat ik aan Christus, de opperste Herder, verantwoording zal moeten afleggen over de schapen die aan mijn zorgen zijn toevertrouwd. Ik kan niet zwijgen en evenmin onwetendheid veinzen.³

Als bisschoppen dragen wij de zorg voor alle kerken. In een groot verlangen naar vrede en eenheid bieden wij dus aan al onze broeders bisschoppen, aan de priesters en de leken-gelo-

¹ De donatisten (naar bisschop Donatus van Carthago) vormden een schismatische beweging in de Kerk van de vierde eeuw in Noord Afrika die door Augustinus krachtig werd bestreden.

² Augustinus, *Preek 23*, 7.

³ *Ibid.*

vigen van de gehele wereld, de vruchten van onze gesprekken aan.

Wij doen dit in een geest van liefde voor de eenheid van de Kerk. Zoals de ideologieën verdeeldheid zaaien, zo maakt de waarheid de harten één. Het kan niet anders dan dat het onderzoeken van de leer van het heil, de Kerk verenigt rondom haar goddelijke Meester.

Wij doen dit in een geest van naastenliefde. Het leek ons nuttig en nodig om dit werk te publiceren op een moment waarop het lijkt dat de geesten tot rust gekomen zijn. Ieder kan dit werk aanvullen of van kritiek voorzien. Het zoeken naar de waarheid kan alleen gebeuren met een open hart.

Wij bieden dus broederlijk deze overweging aan het volk van God aan en dit uiteraard in een geest van kinderlijke gehoorzaamheid aan paus Franciscus.

Wij hebben in het bijzonder aan de priesters gedacht. Ons priesterhart wilde hen steunen en bemoedigen. Met alle priesters bidden wij: 'Heer, red ons, wij vergaan!' De Heer slaapt terwijl de storm opsteekt. Hij lijkt ons over te leveren aan de golven van twijfel en dwaling. Wij zijn geneigd het vertrouwen te verliezen. Langs alle kanten overspoelen de golven van het relativisme het scheepje van de Kerk. De apostelen waren bang. Hun geloof was verflauwd. Ook de Kerk lijkt af en toe te wankelen. Midden in de storm werd het vertrouwen van de apostelen in de macht van Jezus geschokt. Datzelfde mysterie maken wij mee. Toch is onze vrede diep geworteld, want wij weten dat Jezus de leiding heeft over het schip. Wij weten dat het nooit ten onder zal gaan. Wij weten dat alleen dit schip ons naar de haven van het eeuwige heil kan brengen.

Wij weten dat Jezus er is, met ons in de boot. Wij willen tegenover Hem opnieuw ons vertrouwen en onze absolute, volledige en onverdeelde trouw uitspreken. Wij willen ons grote 'ja' tegenover Hem herhalen dat wij op de dag van onze wijding hebben uitgesproken. Dat volkomen 'ja' dat ons iedere dag opnieuw ons priestercelibaat doet beleven. Want ons celibaat is een geloofsbelijdenis. Het is een getuigenis, want het

Waarvoor bent u bang? Inleiding

doet ons een leven binnengaan dat alleen zin heeft als wij van God uitgaan. Ons celibaat is een getuigenis, dat wil zeggen een martelaarschap. Het Griekse woord *martyros* houdt die twee betekenissen in. Wij priesters moeten te midden van de storm opnieuw bevestigen dat wij bereid zijn ons leven te geven voor Christus. Dag na dag geven wij dat getuigenis, dankzij het celibaat waardoor wij ons leven geven.

Jezus slaapt in de boot. Maar als de aarzeling het wint, als wij bang zijn om ons vertrouwen in Hem te stellen, als het celibaat ons doet terugdeinzen, dan moeten wij vrezen dat wij zijn verwijt zullen horen: ‘Waarom zijt gij bang, kleingelovigen?’ (Mat 8,26).

tekst geschreven door Robert kardinaal Sarah,
gelezen en goedgekeurd door Benedictus XVI,
Vaticaanstad, september 2019